

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Moribus Ioannis De Almeida Societatis Iesv Presbyteri

Macedo, António de

Romae, 1671

Capvt Octavvm. Ioannis obitus, & funus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44105

CAPVT OCTAVVM.

Ioannis obitus, & funus.

Confecto octogesimo primo annorum curriculo, viuendi metam Ioannes attingebat. Vltimam sibi vitæ diem esse optauerat, quam Seruator humani generis primam in terris habere voluit Bethlehemmi natus, idque multis à Deo precibus flagitauerat. Creuit tamen cursu temporis citius moriendi desiderium, & grauem corporis sarcinam relinquendi, vt eo iam leuatus onere, expeditior ad cælum animus euolaret. Duodecima igitur Septembris die voti se compotem factum sensit; noxio quippè afflatus est aere, totiusque corporis membrum penè captus: vna superfuit libera ad agendum dextera: prouiden-

te

M. te quidem Deo, ne ita contrahe-
retur, vt signum Crucis effingere
non posset, & cælum intento di-
gito monstrare non desineret, in
quo ipse animo perpetuò habita-
bat. Atque vt in cæteris, cùm gra-
uissimis vrgentur morbis, tum maxi-
mè vitiosa se prodit natura; ita
in Ioanne tum præcipuè solida,
atque excellens pietas, enituit:
nam lecto affixus, & acerbis do-
loribus cruciatus, inuictæ patien-
tiæ documenta præbuit; morbūq;
seu virtutum omnium palestram
reddidit; quæ cùm per omnem
luxissent ætatem, postremis, qui-
bus ægrotauit diebus, vt in defi-
ciente lumine euenire solet, cla-
rissimè micuerunt.

Toto, quo decubuit tempore,
mirā in ore hilaritatem prætulit:
adeo vt in exilio adhuc positus,
cælestis patriæ gaudia iam præ-
cipere videretur: & lecto adstan-

tes iucundo illius adspectu exhilarati vix poterant suauissimis lacrymis temperare: Ingrauescente in dies morbo, Ecclesiae sacramenta ritè suscepit, hisque munitus praesidijs ad supremum cum morte certamen animum confirmauit. Semel tantum, de medicorum sententia, incisa vena sanguinem misit; quem statim viri pij religione tacti, linteolis exceperunt, futurum multis graui morbo laborantibus praesens remedium, vti suo loco videbimus. Imminente iam morte, Sociorum corona circumdatus, qui per vices succedentes animam agentem precibus iuuebant, & dulcissima I E S V M A R I A E nomina repetebant, Christi è Cruce pendentis effigiem, amplexus, placidissimè expirauit, die 24. Septembris, anno salutis MDCLIII. Vixit vltra octoginta annos; quorum vnum supra sexaginta-

gin-

ginta in Societate exegit, iusto
semper, & æquali innocentis vitæ
tenore. Demortui vultus adeò hi-
laris, lætusque mansit, vt species
ipsa corporis animi Deo iam
fruentis beatitudinem indicaret:
& omnes lecto assidentes cælesti
quadam dulcedine, gaudioque
perfunderet.

Vulgata per Urbem Ioannis
morte, ingens omnium ordinum
concurfus ad Societatis Colle-
gium fieri cæpit, venerandi cada-
ueris causà: hinc omnes lacrymas
fundere, vel ex amissi patris do-
lore, vel ex pietate, qua religio a-
nimos imbuebat, & vota nuncu-
pare, seu certa fide crederent il-
lum inter cælites iam versari. Il-
lud stupore dignum: Adolescens
Almeidæ studiosissimus, qui gra-
ue quiddam, ac ferium ad salu-
tem animæ suæ pertinens iam pri-
dem agitarat animo, id reuoluens

ad defunctum accessit, quasi de
eo deliberaturus: vix dum aspexe-
rat, cum Almeida subridens aper-
tis oculis eum amanter, ac beni-
gnè respexit, & annuentis instar,
consilium probauit.

Continuò parari funus, solem-
nis instrui pompa, & innumeri è
sacris familijs viri, Principeque
Vrbis templo ad Collegium
confluere, vt iusta defuncto per-
soluerent. Interfuit exequijs An-
tonius Marisius Laurerius, qui
Administratoris nomine in Sinu
Ianuario Australibus Brasilię Ec-
clesijs præerat, & Ludonicus Al-
meida, antiquæ profapię Dynasta
Colonix eiusdem Præfectus, cum
vniuersæ nobilitatis flore. Iustis
solemni ritu persolutis, mansit in
feretro corpus expositum, inte-
grum ferè diem, vt illius contem-
plandi copia per otium cuicum-
que fieret. Tum verò vniuersa ci-

uitas

uitas ad id visendum accurrere: atque hi manus, hi pedes certatim exosculari: hi precarijs globulis corpus contingere, mox oculis admouere: multi flores spargere: omnes in loco hæere, nec inde auelli. Et quidem Præfecti Almeidae Satellites ad submouendam turbam de industria vocati, vix poterant ruentis ad feretrum populi impetum cohibere. Fama est erupisse magnam vim odoris è mortui corpore, qui per totam se diffudit afflatu mirifico Ecclesiam, & circumstantes diuini sensus impleuit.

Aegrè tandem turba submota, adultà iam nocte, ad sinistrum Aræ maximè latus sepulchro raptim est illatum cadauer, in arca lignea ad speciem monumenti composita inclusum: nulla prorsus addita inscriptione, quæ tanti viri gesta, & virtutes lectoribus

indicaret. Hoc scilicet gentis nostræ Lusitanæ genuinum vitium est (quæ fuit aliorum iusta de illa iam ante me querimonia) quàm est ad agendum prompta, tam esse ad scribendum tardam: ac si nihil intersit posterorum nosse, quid ipsorum maiores præclare gesserint, ut eorum viuendi rationem, ceu speculum intuentes, vitam quoque ipsi laudabiliter instituant suam. Ioannis effigiem vulgaris quidam pictor ut potuit, penicillo adumbravit, futuram nostris memoriæ causam, & incitamentum virtutis: magni quippè interest clara domi exempla, tanquam faces habere, quarum splendore ad pietatem accendaris. Fuit Ioannes indole mitissima, moribus suauissimis, quibus omnium amorem sibi conciliabat: statura corporis iusta, facie liberali, lata fronte, colore candido, rubore

in-

interfuso, oculis cœruleis, capillo subflauo; sed matura iam ætate, canitie venerabilis. Nocte funus consequenti, dum Socij diurnis fessi laboribus necessariam, corporibus quietem caperent, ingens ciuium Ianuarensium turba nimio pietatis incensa studio, in tempestæ noctis vsa silentio, & illius tenebris tecta, sensim ingressa templum, aperto sarcophago, sacerdotalem habitum, quo ritè indutum fuerat, dum terræ mandaretur, corpus, crepidasque detraxit pedibus, & capillos ex mēto nouaculis abrasit: qui pio ablati furto, domumque relati, ad depellendos postea e corporibus morbos, dæmonesque fugandos, potissimum, valuerunt.